

(Ne)liniști autumnale

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Mi-am îmbrăcat cuvintele în straie
Mai ruginii, așa cum e răpciune,
Cu ploi acide, prafuri și noroaie
De parcă e altă dimensiune.

Doar fluturi argintii și frunze moarte
Sub felinar dansează împreună,
Când scriu răvașe lungi, privind spre Marte,
Și le arunc cu ciudă-nspre furtună.

Va trece poate-o adiere mută
De toamnă despuiată de veșminte
Să-mi spargă-n țandări liniștea argută
Ce mă ucide-n loc să mă alinte.

- Mi-au înghețat cuvintele pe buze,
Condeiu-n călimara din vestibul
Adoarme trist sub ploaia de acuze
A toamnei ce dictează. Unde-i scribul

Ce până ieri scria romane-albastre?
L-or fi ucis cu pietre vrăjitorii?
Se-așterne praf pe visurile noastre
Sau le-au luat în zborul lor cocorii?

Pecetluite-s buzele de sarea
Atâtor nopți sub zodia-ndoielii,
Când pe ghergheful vremii plânge marea,
Iar noi purtăm însemnele greșelii.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif